

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam poje, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petertopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v L nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vzhodu.

Poljaki in rusko-japonska vojna.

V vojni, v katero se je zapletla ruska država z Japonci, so simpatije vseh Slovanov brez razlike strank in ver odločno na ruski strani, ker jim to že veleva krvno sorodstvo kakor tudi lastni interesi; edini Poljaki stojé molče ob strani in skoro bi se dalo sklepati, da so edini slovenski narod, ki — ne oziraje se na krvno sorodstvo in skupne interese — prav tako odločno simpatizirajo z Japonci, kakor se vsi ostali Slovani navdušujejo za Rusijo in žele svojim enokrvnim bratom sijajne zmage nad oholim sovragom.

Sovraštvo Poljakov do Rusov je že staro in ne datira morda šele od časa, ko se je delilo poljsko takozvano kraljestvo. Mržnja do Rusov pri Poljakih je stara in vznikla v trenutku, ko je zašla zvezda sreče poljske države in ko je jela naraščati moč sosedne Rusije, ki je bila poklicana, da stopi na mesto trhle Poljske kot prva slovanska država. Koncem 18. veka je nekdanji toli slavna Poljska po krivdi lastnega svojega plemstva dospela na rob propada, v celi državi je zavladala popolna anarhija in prav nič ni čuda, da so vsoled tega sklenile sosedne tri države — Prusija, Avstrija in Rusija —, da napravijo konec tem razmeram in si državo, ki že itak ni imela nobene življenske moči več v sebi, med sabo razdelijo, to tembolj, ker Poljska ni bila v svoji brezmoči in onemoglosti več sposobna se uspešno braniti.

Od tega časa se je osredotočilo vse sovraštvo na Rusijo, kar je posebno čudno, ker sta bili tako Prusija, kakor tudi Avstrija pri delitvi enako udeleženi in so Poljaki baš pod Rusko spravo uživali najdalekosežnejše svoboščine, dočim so Poljake na Pruskem in Avstrijskem že takoj ob začetku jeli zatirati in germanizirati. Poljaki so imeli na Ruskem

do leta 1608. takorekoč svojo samostojno državo pod ruskim protektoratom, uživali so popolno svobodo in se prosto razvijali v vsakem oziru. Poljska je takrat cvetela in se razvijala, kakor nikoli prej, ko je še bila docela svobodna in samostojna. A navzlic temu so se Poljaki uprli baš proti Rusiji, dasi so tukaj uživali največ svoboščine. In prav nič ni čuda, ako je Rusija po udušitvi vstaje ravnala s Poljaki kakor s podjarmljenici po vzoru Prusije in Avstrije, ki ste to takoj storile in se s tem izognile poljskega upora. Poljaki pa so takrat pokazali, da pač znajo mirno prenašati tuji, ob tla jih tiščoči jarem, niso pa sposobni, da bi uživali svobodo in prostost pod vladno krvnega svojega brata. In ker torej niso hoteli svobode, morali so se zadovoljiti — z jarmom!

To je njihovo sovraštvo do Rusov še povečalo, dasi neutemeljeno. Priznati pa se mora, da ta velika mržnja do Rusije ni morda spontani izraz pravih čustev poljskega naroda, marveč da je to neko umetno razpoloženje, koje so sugerirali Poljakom razni faktorji, katerim je mnogo lažje na tem, da se razpór med Poljaki in Rusi nikdar ne poleže. Te faktorje, ki intrigirajo med Rusi in Poljaki, naštevati, bi bilo odveč, ker so itak splošno znani! Največ interesa ima v tej zadevi seveda katoliška hierarhija, nič manje pa Nemci. »Als der dritte im Bunde« so se tema dvema faktorjema v zadnjem času pridružili tudi še Židje. Ta trifolij je tudi, ki ščuje sedaj Poljake vođiljed tega, da je Rusija zapletena v vojno, k sovrašnostim proti Rusiji. Poroča se, da se potikajo po ruskem Poljskem razni tuji emisarji, ki imajo nalogo, da bi naščuvali Poljake, da bi vstali proti Rusiji in si izvojevali svobodo, ker je baje v to sedaj najugodnejši čas.

Sicer ni verjetno, da bi se tem ljudem posrečilo izvesti svoj namen in načrt in Poljake zapeljati k uso-

depolnemu koraku, vendar pa je gotovo, da bodo ti emisarji kolikor toliko vplivali na poljsko ljudstvo, da ne bode dalo toliko izraza svojim čustvom simpatije, kakor sicer. Prepričani smo namreč, da je mržnja do Rusov že zdavna izginila iz srca poljskega ljudstva in da še samo tli v duši posameznikov, ki so ali fanatični šovinisti, ali pa se nahajajo popolnoma pod tujim vplivom. Zato ni malo ne dvomimo, da so simpatije poljskega naroda kot takega v vojni Rusije z Japonci prav tako ob strani Rusije, kakor vseh drugih slovanskih narodov in v tej naši sodbi nas ne moti niti to, da posamezni poljski listi vzprijo rusko-japonske vojne pišejo skrajno šovinistiško sovraštvo proti Rusiji in da takozvani poljski vseučiliščniki v Lvovu brzoglavno izražajo Japoncem svoje simpatije in jim žele, da porazijo Ruse. Da je to iskrena želja teh listov in teh dijakov, prav nič ne dvomimo, dvomimo pa, da bi bila to želja poljskega naroda. Menimo namreč, da nima pravice v imenu poljskega naroda govoriti Žid in če je tudi poljski! In da so ti za Japonce navdušeni dijaki in novinarji Židje, to stoji!

Kakšno je pravo čustvovanje in mišljenje poljskega naroda, se je pokazalo baš te dni v nešteti slučajih na ruskem Poljskem. Obšine in mesta tekmujejo v izrazih udanosti in celo kraljevska Varšava je glasno in jasno izpovedala, da je enega čustva s celo ostalo državo in želi, da bi rusko orožje zmoglo in podrlo na tla sovražnika skupne domovine. In varšavski in drugi resno ter trezno misleči poljski listi nasvetujejo toplo svojim rojakom, da naj navdušeno gredo v boj s krvnimi brati Rusi, s katerimi jih po usodi veže ena domovina in skupni interesi, ker samo na ta način jim bode mogoče, si poboljšati svoj položaj. Tudi mi smo tega mnenja! Ako se postavijo Poljaki lojalno na stran Rusov in odkrito

pokažejo, da sočustvujejo z njimi, bodo zase in za svoj položaj več dosegli, kakor če se vsi dvignejo, kakor eden mož, proti Rusiji!

Neverjetne vesti.

Iz Londona se zopet poročajo senzacijske stvari, ki bi bile za Ruse usodepolne, — ako bi bile resnične. »Daily Telegraph«, poleg »Standarta«, najbolj neverodostojen list, namreč priobčuje vest, da so Japonci mesto Daljni severno od Port Artura bombardirali, električno postajo razstrelili ter iskrcali 6000 mož. Nato so razdžali železniško progo iz Port Artura v Vladivostok, zasedli vse ceste in popolnoma izolirali Port Artur. Admiral Aleksejev se nahaja v Port Arturu kakor ujetnik in je krog in krog obkoljen od sovražnih sil. Druge vesti pa poročajo, da je japonska mornarica 10. in 11. napadla Port Artur, a vedno brez uspeha, da je zavzela rusko skladišče premoga Činghaien in da je bila 13. t. m. velika morská bitka pred Port Artur, v kateri so bili Rusi popolnoma poraženi, da so se morali umakniti v luko. Japonsko brodoge je Ruse zasledovalo do pristanišča in jelo trdnjavo bombardirati. Nato so se Japonci umaknili. Poroča se, da se je več ruskih ladij potopilo, več pa jih je bilo selo poškodovanih. Od japonskih ladij pa se je potopila samo ena. Koliko je na teh poročilih resnice, se ne da kontrolirati. Mislimo pa, da so te vesti prav tako resnične, kakor one o prvem napadu Japoncev na Port Artur, katere so se vse izkazale, da se bile tendenciozne, poslane v svet, da bi ga preslepili o japonskih uspehih.

Podrobnosti o japonskem porazu na Liao-tongu.

Vest o porazu Japoncev na Liao-tongu se potrjuje. Štiri japonske ladje

so se vsidrale severo-vzhodno od Port Artura in poskušale iskrcati večje število vojaštva. Iskrcanje se jim je posrečilo in že so spravili na suho celo brigado, obstoječo iz 5000 do 6000 mož. V istem hipu pa so jih obkolili Rusi z 12.000 možmi, med katerimi sta bila tudi dva polka sibirskih strelcev. Japonci, kateri so mislili, da ni nikjer v bližini ruskega vojaštva, so bili hudo presenečeni, ko jih je rusko topničarstvo jelo obšipati s šrapneli in jih je pehota napadla od vseh strani. Ko so Japonci uvideli, da ni upati, da bi se mogli uspešno ustavljati Rusom, katerih število je vedno naraščalo, je japonski poveljnik dal ukaz, da se naj vojaki umaknejo na ladje. Japonci so se z največjo hitrostjo jeli umakati in posrečilo se jim je po občutnih izgubah zopet vkrcati vse svoje vojaštvo razen dveh polkov, katerim so Rusi zastopili pot in jih popolnoma uničili. V cellem je bilo pobitih kakih 2000 Japoncev. Japonci so se na Liao-tongu hoteli iskrcati, ker so bili prepričani, da se ruska posadka nahaja samo v Port Arturu, in da sicer ni nikjer na polotoku ruskega vojaštva. V tem so se pa silno motili! Rusi imajo povsodi na Liao-tongu dosti vojakov, ki so pa večinoma skriti po gozdovjih in po gorskih čereh, da jih sovražnik ne more opaziti.

Vojna proti Rusom — vojna proti beli pasmi.

Tudi Japonci že sedaj odkrito priznavajo, da je njih vojna proti Rusom v prvi vrsti naperjena proti beli rasi. Japonski list »Osaka-Asaki« pravi, da je vojna proti Rusiji nekaj čisto drugega, kakor je bila vojska proti Kitajcem. Vojna proti Rusiji je vojna mongolskega plemena proti belemu plemenu, katere bo provzročila novo dobo v zgodovini mongolske rase. Treba je torej žrtvovati zadnji novec in zadnjokapljjo

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

VIII.

Giovanni Pantaleone Aimonad je bil junak dneva. Aretovanje tega vohuna, ki je toliko časa kot grof Laval zavzemal v ljubljanski družbi odlično mesto, je že na sebi obudilo veliko senzacijo. Ta se je pa še povečala, ko se je zaznalo, da je vlada prišla na sled veliki in po celi deželi razširjeni zaroti, ko se je videlo, koliko ljudi so vojaki in orožniki prignali v zapor, ko se je izvedelo, da se po celi deželi pri sumljivih ljudeh vrše hitne preiskave in da se posebno natančno preiskujejo farovži.

Dasí so francoski funkcionarji vodili preiskavo jako energično in hitro, vendar niso mogli dosti dognati. Kmetje, pri katerih so dobili kaj orožja, niso ničesar povedali, zaloge pri Doberletu je bila izpraznjena in pri duhovnikih se ni dobilo niti košček papirja, ki bi bil kaj izdal. Samo v hotelu »Pri divjem možu«,

kjer je stanoval Aimonad, je policija zasačila nekaj beležk, iz katerih je spoznala, da je bilo utihotapljenih že 2000 pušk na Kranjsko. Policija se je posebno trudila dognati, kdo je med Aimonadom in med duhovniki posredoval, kajti vedela je, da ni Aimonad nikdar občeval z duhovniki. A ves trud je bil zaman. Šelé čez dve leti je dognal Fouché, nekdanji Napoleonov policijski minister in zadnji francoski guverner Ilirije, da je bila Ljudmila posredovalka med Aimonadom in duhovniki in da so ljubljanski duhovniki obveščali svoje somišljenike na deželi na ta način, da so jim pošiljali knjige, v katerih so bile razne besede podčrtane. Če so se čitale samo podčrtane besede, se je dobilo besedilo dotičnega obvestila.

Preiskava proti zarotnikom je trajala le malo časa. Sodbe so bile krute. Giovanni Pantaleone Aimonad je bil obsojen na 7 let težke ječe in na izgon iz Ilirije. Ta sodba je bila potrjena dne 3. maja in isti dan so pustolovcu užgali na tilnik pečat, da je bil obsojen zaradi vohunstva in goljušije. Tudi vsi drugi udeležniki zarote, pri katerih so dobili kaj orožja,

so bili obsojeni na velike kazni, samo duhovniki in Jernej Doberlet so srečno ušli vsaki obsodbi. Za to pa so se imeli zahvaliti le Kopitarju. Predno je namreč ta generalnemu intendantu razkril, kar je vedel o zaroti, je zahteval zagotovilo, da ne bo zaslisan kot priča. Generalni intendant mu je to tudi obljubil in je držal svojo besedo, vsoled česar je ostalo marsikaj nepojasneno.

Med tistimi, ki se je najmanj zanimal za to stvar, je bil Konrad Podobnik. Da je njegova žena v to zaroto zapletena, da je ona izdala zarotnike Kopitarju ter da je Kopitar vso stvar razkril, tega niti slutiti ni. Odkar se mu je Ljudmila na soarčji pri baronici Cozovi približala, je bil neprestano tako vznemirjen in v takih skrbeh, da je bil nesposoben za vsako delo.

Ljudmilini zahtevi, naj jo obišče, se ni udal. Pisala mu je potem še dvakrat, naj pride k nji, a on ji ni odgovoril in je tudi ni obiskal. Pripravljen je bil, da pride zdaj osebno k njemu in je z nervozno razdraženostjo pričakoval tega trenutka, a — Ljudmile ni bilo. Hotela je pač priti k njemu, ali medtem je bil Kopitar

razkril zaroto in Ljudmili tedaj ni kazalo, da bi se količkaj ganila. Slo je za njeno osebno varnost in v tem času ni hotela ničesar riskirati.

Mari ni Konrad ničesar povedal, kako se mu je poskusila približati njegova žena. Ali Mara je dobro opazila, da se je Konradu nekaj primerilo, kar ga skrbi in razburja, in uganila je tudi, da je s tem Ljudmila v zvezi. A rekla ni ničesar, nego le neposredno, s svojo trdno zaupnostjo, da še vse dobro izteče, delala Konradu pogum. Kar je sama trpela, to je skrbno prikrivala in iskala razvedrila in tolažbe v delu pri očetovi kupčiji.

Tako je minilo več tednov, in Ljubljana se je začela pripravljati na sprejem novega generalnega guvernerja grofa Bertrauda, šigar prihod je bil napovedan za dan 29. junija 1811. Zanimanje sa novega generalnega guvernerja je bilo toliko večje, ker se je vedelo, da se po njegovem prihodu izvrše važne personalne premembe. Te je general Delzons sam napovedal dne 9. junija, ko se je v Ljubljani praznoval krat rimskega kralja in je bil pri generalu Delzonsu velik banket.

V tej razburjenosti, ki jo je provzročilo rakritje zarote, obsodba Aimonada in drugih obtožencev ter zanimanje za novega guvernerja, se ljudje niso dosti menili za poročilo v »Télégraphu«, da se je v Trstu ustrelil baron Herbert. Poznali so Herberta le slabo, ker se je samo nekaj tednov mudil v Ljubljani; vedeli so o njem samo, da je bil rodom iz Celovca in jako častivreden in simpatičen mož. Edini Kopitar je vedel nekaj več, da je bil namreč baron Herbert zaslužil baronico Cozovo in da ga je ta odklonila.

Ko je Kopitar v »Télégraphu« čital, da se je baron Herbert ustrelil, zastalo mu je srce, ker je takoj slutil, da si je mladi, premožni in ljubeznivi mož končal življenje, ker ga baronica Cozova ni uslišala.

— Lahko bi ga bila vzela, je mrmral, saj je imel vse lastnosti za dobrega soproga in ona bi bila z njim srečno živela. In vendar ga ni hotela.

V tem trenutku se je v Kopitarjevih očeh pojavil neki tajinstveni plamen in ostre poteze njegovega obraza so postale še pregnantnejše. Z lica se mu je brala zavest, da je bil baron Herbert žrtvovan — njemu.

krvi, da bo napočila nova znamenita doba v zgodovini mongolskega plemena, ki bo razširila in zagotovila moč in prevlado rumene rase. To so končni cilji Japoncev, da bi vse narode mongolskega plemena združili v eno zvezo. Da bi to tem lažje dosegli, hočejo, ako treba tudi na umeten način, vzdržati v vseh narodih na vztoku, zlasti pa pri Kitajcih vero, da je japonsko orožje nepremagljivo, da bi jih s tem priklenili na se in si zagotovili sprva njihovo pomoč, potem pa nadvlado nad njimi. V to svrhu pa tudi trosijo v svet samo vesti o svojih sijajnih zmagah. In v resnici so s temi svojimi načrti že dosegli velik uspeh na Kitajskem. Kitajci so baje že vsi navdušeni za Japonce in vplivnejši politiki že prav nič ne prikrivajo, da težje po tem, da bi se čim preje sklenila trdna alianca med vsemi narodi mongolskega plemena.

Delegacije in državni zbor.

Dunaj, 15. februarja. Ta in prihodnji teden sta odločena še za plenarne seje obeh delegacij. Do 22. t. m. bo zborovala avstrijska delegacija, nato pa pride na vrsto zopet ogrska. — Ministrski predsednik je izjavil, da se skliče državni zbor takoj po delegacijskem zasedanju, vsekakor že v začetku meseca marca. Seveda bo prvo zasedanje le kratko ter se prekine najpozneje 24. marca zaradi velikonočnih praznikov. Najvažnejša točka v programu predstoječega državnoborskega zasedanja je rekrutni kontingent. Kaj se zgodi, ako obstrukcija prepreči parlamentarno rešitev te točke, še ne ve. V skupnih ministrih se delajo že priprave za spomladansko delegacijsko zasedanje, ki bo v Budimpešti. — Delegacije se zberejo koncem aprila ali pa v začetku maja zaradi proračuna za leto 1905.

Češka obstrukcija.

Praga, 15. februarja. Včeraj je imel v Kutni hori načelnik češkega kluba dr. Páček shod ter izpovedal, da Čehi ne vstavijo obstrukcije, dokler se jim ne izpolnijo glavni zahtevi. V istem zmislu se je sprejela tudi resolucija.

Novi disciplinarni zakon za češko učiteljstvo.

Praga, 15. februarja. Deželni odbor je izdelal nov disciplinarni zakon za učiteljstvo ljudskih in meščanskih šol ter ga predložil deželnemu zboru v prvem prihodnjem zasedanju.

Ogrsko-hrvatska delegacija.

Dunaj, 15. februarja. Danes je bila plenarna seja. Del. Rakovsky je interpeliral ministra zunanjih zadev, ali je res, da pri lanskim italijanskim manevrih v Vidmu avstrijski fmlt. Steingerler je zagledal ni pozdravil italijanskega kralja, ker so avstrijski državljani iz sosednjih pokrajin prišli v množinah pod italijanskimi zastavami in grbi avstrijskih mest demonstirali pred italijanskega kralja ter jih je kralj tudi sprejel; nadalje ali je res, da so povodom teh manevrov italijanske čete opetovano prekorale avstrijsko mejo, in da je avstrijska vojna uprava bila primorana odposlati več vojakov stražiti meje.

Sekcijski načelnik pl. Mery je izjavil, da bo vojni minister jutri odgovoril na interpelacijo.

Potem se je razpravljalo o proračunu ministristva zunanjih zadev.

Del. pl. Szemere je pozdravil harmonično nastopanje z Rusijo v balkanskih zadevah; rekel je, da je posebne važnosti, da se poglobi naše razmerje z Italijo, nadalje je se potogetoval za gojitev monarhističnega principa v vseh monarhističnih državah v skupnem odporu proti mednarodnemu socializmu.

Del. grof Zichy je istotako odobraval, da ministrstvo pazno zasleduje gibanje na Balkanu; končno je pogrel veto-vprašanje.

Del. grof Szechenyi je razpravljajal mednarodna gospodarska vprašanja.

Del. Okolicsanyi je kritikoval zvezo z Nemčijo, češ, da naša država nima gospodarskih koristi v razmerju z žrtvami, ki jih doprinaša trozvezi.

Del. Rakovsky se je pritoževal med drugim tudi o tem, zakaj se je dopustilo, da se je na čelo ma cedonskemu orožništvu, pri katerem so avstrijski in nemški častniki, postavil italijanski general.

Odsek četvorice je razpravljajal o okupacijskem kreditu. Del. Ugron je rekel, da bi se bila 25letnica okupacije Bosne in Hercegovine najlepše praznovala s podelitvijo obširne avtonomije občinam. — Minister baron Burian je razlagal svoje načrte glede Bosne in Hercegovine, in sicer o finančnem položaju, o spremembi davčnega sistema in o ureditvi verskih razmer. Povedal je tudi, da so mu ogrske koristi v Bosni in Hercegovini zelo pri srcu, zakar se mu je takoj kredit tudi odobril.

Zarota v Črni gori?

Dubrovnik, 15. februarja. Iz vseh delov Črne gore so privedli baje do 60 uglednih mož v Cetinje, ker so baje zapleteni v neko zaroto.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 15. februarja. V turških vladnih krogih se trdi, da se Bolgarska, odkar je napočila rusko-japonska vojna, nenavadno naglo oborožuje. Povsod so baje rezervisti že avizirani, naj bodo pripravljene, da se pokličejo v armado Za dogradbo železnice so se naročili angleški inženirji in delavci.

Solun, 14. februarja. Drugi armadni voj v Drinopolju je dobil ukaz, naj ima pripravljenih 40 bataljonov, ako jih bo treba takoj odpeljati v Vosiliko in Gnigrado. Tudi se ti dve mesti utrjuje, ker se Turška boji, da bi v slučaju vojne z Bolgarsko Bolgari zasedli nabrežje Črnega morja severno od Carigrada.

Carigrad, 15. februarja. Sultan je že več dni zelo razburjen ter kriči in psuje celo nad svojim vojnim ministrom. O reformah mu ne sme nihče ziniti besedice. Tudi časopisom je strogo prepovedano pisati o generalu De Georgiju, o civilnih agentih ali o reformah sploh. Poveljnikom macedonskega orožništva je imenoval Mustafa Hilmi pašo, ki pa se bo seveda moral pokoriti generalu De Georgiju.

Beligrad, 15. februarja. Blizu Djakovarja se od danes zjutraj vrši boj med Albanci in turškim vojaštvom. V vasi Batuški so Albanci turške vojske pognali v beg ter jim provzročili precejšno zgubo.

Dopisi.

Iz Kamniške okolice. Tudi najstrastnejši klerikalci v kamniški okolici že preklinjajo svoje poslance, katere so volili s pomočjo Najsvetejšega in pod farskim terorizmom. Ljudje kolnejo, da je groza. Dr. Šusteršič, kateri ima sv. Duha v najem, nam je vedno trobil o splošnem poboljšanju; no, se sedaj res vidi, da so ti katoliški sleparji pripravili kranjskega kmeta in trgovca do tega, da nima nikjer nobene pomoči iskati in da moramo ravno toliko davka plačevati oziroma še mnogo več kakor prej. V delegaciji se je pokazalo hinavstvo klerikalcev. V „Slovenec“, zabavljajo na vlado, v delegaciji pa je ljudski osrečevatelj dr. Šusteršič capljaj za vojnim ministrom in hitel pritrjevati, kako so potrebni novi topovi. To vam povemo g. Šusteršič, ako se boste še prikazali v našem okraju sleparit ljudstvo. Toliko za danes, preskrbite kaj treba, da boste mogli hitro zbežati več pa še mnogo pri priložnosti.

Bivši klerikalec.

Iz Cerknice. Kako podjetni in tudi kakšni dobrovoljčki smo postali Cerkničani! Preje si lahko študiral same v božjo voljo udane obraze, ljudi, ki so se pobrinili drug za drugega kvečjemu toliko, kolikor to zahtevajo prvi paragrafi božjih in posvetnih postav. Pohajali so sicer tudi gostilne, kjer so žulili svoje od zdravnikov jim predpisane osminke in četrtinke z vodo — in kjer so se glodale in obrale malotrne novice, velike kosti... Zdjaj je drugače! Mogoče je pa najnaravnejši pre-

buditelj te skoro nerazvorne živahnosti g. Pust? Po dolgem času je oživela Cerknica. To je faktum. Dne 1. svečana so privedli Cerkniki samci plesni venček, ki ga bodo pomnili in si ga bodo ohranili vsi posetniki tega plesa v najlepšem spominu. Krasno dekorirani prostori, posebno plesna dvorana, luksurijski buffet, velikomestna toaleta, plohe konfetija in bomb, sentimentalni valčki, žareča lica, nagajivi kodri, šepet sladnostrašnih ustnic... brezštevilni vijugasti poleti šarenobojnih serpentini, ki so ovijale, omotavale, priklepale... Med odmorom se je vršil pravi „Überbrett“, sevé pristno slovenskega značaja. A vse to se bode opisavalo kvečjemu v cerkniki kroniki, tu ni mesta in tudi prostora za to! V najboljši predpustni zabavi smo pa izgubili g. Levstika, samako žilo, c. kr. davčnega pristava, ki je bil obče priljubljen in fin družabnik. Želimu mu vsi ostali, da bi vžival tudi na svoji novi postojanki v Črnomlju toliko simpatij, kot jih je pri nas. Drugič o Rusih in Japoncih, ali o „izletu na Cerkniko jezero“.

Z dežele. Občinske volitve v št. Vidu pri Vipavi. V številki 35 Vašega cenjenega lista berem, kako se nadeja znani petijotar Uršič zasesti županski stolec v mojem rojstnem kraju. Ker mi je moj dom na srcu, hočem tem potom opozoriti razsodne Vipavce na dogodek, ki se je primeril pred par leti. Bil sem v drugem tečaju učiteljskega ter dovršil prvi semester s kaj dobrim vpehom. Takrat je bila razpisana ustanova letnih 54 gl. za siromašne dijake. Prosil sem jaz, prosil pa tudi obenem njegov sin, ki je bil v Alojzijevišču v Ljubljani. Kot sin siromašne vdove brez vidnih dohodkov ter z dobrim spridevalom sem si bil svest da dobim ustanovo, kojo sem potreboval kot berač strehe. Drugače pa sta si mislila pošteni Uršič in njegova soproga. Kakor sem slišal od več prijateljev, je bila ta sicer visoka gospa tako ponižna, da je tekala v bližnje Lozice ter moletovala za „štiftngo“. V svojem ognju je baje celo povedala, da jedo doma samo polentko. (Znani so splošno njihovi dohodki.) Sešel se je kongres, ki naj sodi, komu pripade ustanova. Sejali so malo časa, ker so bili baje edini, da, kdor študira na učiteljski, ne zasluži podpore. Zato torej, ker me je usoda privedla na tak zavod, nisem zaslužil podpore! In vendar bi se mogli moji takratni redi v šolskem spridevalu meriti z nasprotnikom. Št. Vidčani, glejte kak korak storite ob volitvah! Boste li volili županom človeka, ki odje siroti košček kruha iz predust? Ljudstvo, ki take ljudi povzdiguje, je nevedno, to pa št. Vidčani še nikdar niste bili. Se li še spominjate, kako je neki človek, ki je zadnjič volil njihovo bando pozneje jokal, češ: „Njihovega vina sem se napil, nazadnje pa smo propadli.“ Bodite zavedni ter ne volite zatiralcev sirot, ampak močje, ki jim je na srcu blagor krasnega št. Vida. Zedinite se enkrat v tesno falango ter pokažite, da znate sami misliti ne da bi vam „poštenjaki“ po Uršičevem sistemu narekovali. Proč s takimi „ljubiteljki“ kmeta! Z največjim ognjem nad III. razred! Razširjajte liste, ki jih ima dična „Sloga“. S pogumom do zmage! — Janko Blagajec, učitelj, Zameško pri Raki, Dolenjsko.

Iz Gornjega grada. Ponosno je vihrala v soboto, dne 6. t. m. iznad gostilne Mikuševe dolga bela zastava v znamenje, da se vrši tukaj nekaj posebnega. In res. Gornjegrajski samci priredili so ta večer veselico z mnogobrojnim šaljivim vzporedom. V okusno okrašenih sobani se je plesalo, v tem ko so se v stranskih sobah zabavali neplesalci na razne načine. Vse je bilo veselo, vse je družila le ena misel: tako prijetno že dolgo, dolgo ni bilo. Med navzočniki videli smo precej okoličanov iz Nove Štife, Bočne, Smartnega, Sv. Frančiška, vsi tukajšnje inteligence in nenavadno dosti tržanov. Vsi so se odzvali vabilu, ki je pozivalo „vse tiste, katerim še niso zamrla čustva do nas zapuščenih samotarjev, da pridejo — ter oživijo naša oledenela srca.“ Prišli so v lepšem številu, kot se je pričakovalo. Mnogo veselja je provzročila šaljiva tombola, šaljiva pošta, osobito pa korijandoli in metanje serpentini. Svirali ste dve godbi in sicer: glasovir ter domača godba. Tudi razne maske so provzročale mnogo smeha in zabave. Ni ga bilo, kateri bi šel z veselice slabe volje. Do ranega jutra smo rajali in se veselili pod okriljem Kurenta. Druži dan se je sicer prej bela zastava spremenila v rozardečo, po trgu si videl mačkastih obrazov, pa vkljub temu ni mogel nihče prehvaliti zabavnega večera in vsak je dejal: Kaj takega v Gornjem gradu že desetletja ni bilo. Toda ne le v moralnem oziru so samci doživeli lep uspeh, tudi blagajna je dala lepo svoto čistega dobička, kateri se izroči tukajšnji šolarski kuhinji. Zleteli je le, da bi gornjegrajski samci še večkrat priredili kako veselico ali zabaven večer, kajti družabno življenje je

pri nas že skoraj do cela zaspalo. Upati je, da po svojem prvem, srečnem uspelem nastopu, kmalu storijo drugi korak, kateremu pa jih še naj več sledi.

S Koroškega. Znano je, da so skoraj vsi učitelji slovenskega rodu na Koroškem najhujši sovražniki svojega ljudstva. Ne le, da se sami ne brigajo za nadaljno izobrazbo v materinem jeziku, tako da jih je mnogo najti, ki ne umejo slovensčine pravilno govoriti in pisati, tudi v takozvanih dvojezičnih šolah je njih največja skrb ta, otrokom vliči mržnjo do vsega, kar je slovensko v srce in jih odtujiti materinščini. Peščica učiteljev pa, ki je ostala zvesta svojemu narodu, izpostavljena je odurnemu nasilstvu svojih nemških in nemškutarskih sodrugov. Tako je n. pr. učiteljsko društvo „Oberostal“ nedavno izključilo učitelja Čebula v št. Jakobu v Rožu. Gosp. Čebul je sicer odločen Slovenec, ali vendar v boju za jezikovno ureditev šentjakobske šole ni nikoli nastopil ter se tako vestno držal ukaza šolskih uradov, ki prepoveduje učiteljem agitiranje za to ali ono stranko. Da si je učitelj Čebul pridobil spoštovanje svojih soobčanov, pokazalo se je pri občinskih volitvah, ker je bil izvoljen za odbornika. To dejstvo in izključitev iz učiteljskega društva pa je dala beljaškemu notarju in „pesniku“ Tschellullu povod, osmežiti se v raznih koroških in štajerskih listih z izjavo, da z učiteljem istega imena ni v nikakem sorodstvu in da se tudi ne strinja z njegovimi nazori. — Tako postopanje se samo obsoja. Gospodu učitelju Čebulu pa le iz srca častitamo, da s to šemo iz Beljaka, ki v svojih „umotvorih“ kaj rad udriha po Slovincih, ni v sorodu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. februarja.

Železniški minister Wittek je dospel včeraj popoldne iz Hrušice v Ljubljano. Mudil se je tu eno uro, si ogledal mesto in se potem odpeljal v Trst. Na južnem kolodvoru ga je sprejel postajenačelnik Evgen Guttmann; pri odhodu pa ga je pozdravil tudi župan gospod Ivan Hribar.

Škofova obstrukcija še vedno žre. Do sedaj je imela dežela vsako leto 30.000 K kredita, da je mogla podpirati cestne odbore, in posebno tudi občine, ki poprav svojih slabih potov iz lastnih sredstev dostikrat ne zmagujejo. Letos je deželni odbor črtal ta znesek iz deželnega proračuna; občine in cestni odbori ne dobe torej niti beliča. Ta denar bi bil prišel na korist edinole našemu kmetu. Škofova obstrukcija je torej našemu kmetu pozrla 30.000 K, beri **trideset tisoč kron.** Naši kmetje naj sedaj premišlujejo, so mu li Susteršič, Krek, Jaklič in Jeglič vsi skupaj vredni 30.000 K? V tem slučaju pač, ker mu je ta četvorica ravno 30.000 kron pohrustala! V vsakem drugem slučaju pa ne. Vrzite torej te štiri bratce pod klopi!

Hoja v Lurd. Škof Anton Bonaventura ima, kakor je videti, preveč časa v svoji škofiji. Prišel se je dolgočasiti in zategadelj organizuje sedaj in sedaj male izprehodke v inozemstvo. Sedaj ga vleče v Lurd, in 250 zabutih Slovincov bi bil imel rad s sabo, da bi mu pot plačali. Zopet je nastavljal pipico na mošnjček »dobrega in vernega« ljudstva. V Lurd! To se bo sedaj razlegalo s kranjskih prižnic, in marsikatera stara devica bo svojih težko prisluzenih 400 K, katere si je prihranila za starost, zapravila na nepotrebni poti v francoski Lurd. Kaj to? Na starost naj jo pa srenja živi! Da, da, Bog daj norcem pamet! Morda se pa uakana sprehodaželjnega Toneja Bonaventura vendarle ponesreči. Francoska vlada namreč naznanja, da hoče lurško jamo enkrat za vselej zapreti! Kaj potem, če se to do septembra zgodi? Vsem pametnim Slovincem in Slovenkam pa govorimo takole: Bodite pametni in ne dajte se pošokofu odirati! Vsaj imate gotovo v svoji farni cerkvi oltar prečiste Marije Device. Tam molite in prepričani bodite, da bode Božji Porodnici Vaša molitev ravno tako všeč, kakor ona v Lurd! Pri tem pa si prihranite 400 do 500 kron, in prismojeno bi bilo, da bi domač denar v tujo deželo nosili. To je naša pametna in moška beseda!

— **Iz Mengša** se nam piše: Nekaj vprašanj: 1. Kako je to, da so prestale v „Slovenec“ novice iz Mengša? Menda zato, ker sta 19letni organist in 17letna pevka podrla kor. Natančneje pozneje. 2. Ali dobimo Mengšani že skoro še eno učiteljico? Šolska soba je že mesec dni prazna in otroci ne obiskujejo šole. Starši so zelo nevoljni. Vzrok, da ne dobimo učiteljske moči, so premale plače. Učiteljice, ki jo potrebujemo, ne moremo dobiti, še enega duhovnika, ki ga ni ne potrebujemo, pa dobimo v kratkem. 3. Zakaj so duhovniki plačani? O tem je govoril neki premeteni duhovnik. Rekel je, naj ljudje ne mislijo, da so duhovniki plačani za to, da na prižnici govori in pridigujejo, temveč zato, da žive. Dalje je rekel, da, ako se bo kmetu dobro godilo, se bo tako tudi duhovniku; ako se bo pa kmetu mošnja izpraznila, tudi duhovniku ne bo preostajalo... Kam se bi neki mošnja kmetova izpraznila, ako ne v farško bisego? In ako se pa ta malo izprazni za kuharično doto, tedaj pa nič ne dč. Saj so navajeni beračiti? Narodna naprednjakinja.

— **Dvojna mera.** Pokopali so v torek teden gđ. Rozalijo Vidmarjevo, sestro pokojnega knezoškofa Vidmarja. Stara je bila nad 80 let in umrla je popolnem udana v božjo voljo; pač pa je zapustila — skrbno preparirana — za nepotrebne škofove zavode 12.000 kron! Na ta način je kolikor toliko škodovala naši gimnaziji in — kakor so že razmere na našem katoliškem zavodu — se je valed poziva odločilne inštanice udeležila tega pogreba gimnazijska mladež. Ko so pa 18. januarja pokopali gospo Jero Zorman, ki je tukajšni dijaški kuhinji v oporoki volila 5000 kron, se začasnemu vodju ni zdelo vredno poslati dijake k pogrebu velike dobrotnice. S tem pa nočemo reči, da ni tako odredil za kulisami ravnatelj, ki je na dopustu. Teh prismojarah vodstva kranjske gimnazije smo že do grla siti in kar odkrito povemo, da bo pri prvi priliki — krepko počilo.

— **Že nori.** Iz Orehka se nam piše: Naš Bajc v Orehku je zadnje dni skoraj prišel od pamet. Kdor tega ne verjame, naj vpraša samo naša dekleta in fante, ki so bili v cerkvi za velikonočno izpraševanje. Po svetem hramu je vriskal in plesal, kakor da bi bil obseden. Pri več kot dve uri trajajočem nauku ni bilo drugega govorjenja kot o liberalcih. Izprevideli smo, da ta človek nori in da spada samo za Studenec. To je že javno pohujšanje, kar počne v cerkvi!

— **Krona čistosti.** Danes, na pustni torek, se vrši pri okrajnem sodišču v Šoštanju obravnava o tožbi Ane Bernhard kot matere in Frana Rajsterja kot varuha ml. Leopolda Bernharda (zastopnik dr. Dečko iz Celja) zaradi pripoznavanja očetovstva in plačevanja alimentacija. Toženi nezakonski oče je — katoliški župnik, eden tistih, ki skrbno varujejo krono čistosti. Za počti!

— **Repertoar slovenskega gledališča.** V četrtek se igra prvič na našem odru M. Maeterlinka krasna drama »Monna Vanna«, ki se igra na vseh velikih odrih ter je na repertoirju dvornega gledališča na Dunaju. Florentinci in Pizanci imajo vojno. Pizanskega poveljnika žena, Monna Vanna reši rodno mesto s tem, da gre, le s plaščem odeta, v tabor poveljnika sovražnikov. Tam pa najde svojega mladostnega prijatelja, ki je ne onečasti, nego zapusti Florentince in pobegne z Monno Vanno. Glavno ulogo igra gđ. Růckova, njenega soproga g. Lier, ljubimeca pa gospod Čonski.

— **Slovensko gledališče.** Ludovik Anzengruber je po Grillparzerju prvi dramatik med avstrijskimi nemškimi pisatelji. Tudi na slovenskem odru se je igralo že več njegovih dram in sedaj smo spoznali tudi »Podkriževalca«, gotovo najboljšo njegovo igro. Ta igra ima pri nas še poseben aktuelven pomen, kajti tisti boj, ki se je pred 30 leti bil med avstrijskimi Nemci, se bije sedaj pri nas. »Podkriževalca«

so tisti duševni reveži na kmetih, ki slepo sledijo svojim dubovnikom. Anzengruber je v tej igri živo pokazal, kako so duhovniki vzrok prepirom, kako sejejo nemir, razdvajajo najboljše prijatelje, ščujajo žene proti možem, otroke proti starišem, posle proti gospodarjem. »Podkriževalci« so realistična slika iz življenja in odkrito povemo: Nam se zdi, da je zaslužno delo, da se je ta igra spravila na naš oder. Vse predstave je bil jako velik, igra je napravila mogočen vtis. Za ker se je govorilo v dijalektu, je dobila stvar bolj domač značaj — vrh tega pa so nastopile pri tej predstavi v najvišjih ulogah moči, ki znajo pogoditi značaje slovenskih kmetijskih ljudi. Želi so zato viharno priznati, ne le koncem dejanj nego tudi pri odprti sceni. Imenitna je bila gospa Danilova kot mlada kmetijska žena. Igrala je veskroz naravno in izborno zadela pravi ton. Gostarja Aužeta je igral g. Verovšek, mojster v stvarjanju kmetijskih tipov. Igral je, kakor je njegova navada, bolj drastično, a jako dobro. Prav dober, da izvrsten je bil g. Danilo v ulogi starega nesrečnega kmeta. Gospod Nučič se čedalje bolj kvalificira kot ljubimec. Jako sreden je bil g. Perdani. Tudi vse druge igralce in igralce je le pohvaliti. Upamo in želimo, da se ta izborna igra šim prej zopet ponovi, saj je v predpu stnem času bilo marsikomu nemogoče prisostvovati tej predstavi.

Muzejskega društva občni zbor bo dne 29. t. m. ob 6. uri zvečer v učiteljski zbornici I. državne gimnazije.

Izlet v Ameriko ali X. maskarada pevskega društva „Ljubljana“ se je izvršila 14. t. m. povsem častno za prireditelje. Električno razsvetljena dvorana starega strelišča bila je izredno krasno dekorirana z bršljanovimi in smrekovimi kitami, na katerih je viselo nebroj balončkov, ob straneh bili so postavljeni mlaji z narodnimi trobojnicami, godbeni prostor je predstavljal ladjo z zavitiimi jadri na jamborah, tik njega pa je bila zasidrana druga ladja, okrašena z raznobarnimi lampijoni. Nasproti orkestra je bil lep, od g. Waldstajna slikan spektakl — ladje zibajoče se na valovih morja. Za blagajno je služila čedno z ameriškimi plakati in bršljanom okrašena stena; prodajalec vozniških listov in kontrolor sta imela lične originalne čepice neke prekomorske družbe, kar je bilo zelo primerno naslovu maskarade. Maske so bile, kar se je obče povdarjalo, krasne in okusne. Najkrasnejša izmed vseh je bila brez dvoma v krasnem narodnem kostumu ruska plekninja. Veliko pozornost pa je vzbujala skupina mornaric in mornarjev, ki so pripuili v Ameriko na posebni, najmodernejše opremljeni ladji. Izmed drugih, takisto krasnih mask je treba zlasti omeniti: roza-klovna, fino rožo-vrtnico, eksotično cvetlico, originalno turistinjo, ovenčano s planinskimi rožami, noč, več cigank, bebeljev in kmetij v narodnih nošah in raznih drugih mask. Izmed moških mask je bila najoriginelnejša trojica ameriškimi milijonarjev s postrežnikom, vitez nemškega reda, šigan, harlekini itd. Maskarado je posetilo tudi hrv. društvo „Kolo“ z društvenimi znaki, veliko število častnikov, domačega, domobranskega in 27. pešpolka, ter mnogo civilnega občinstva. Zabava je bila prijetna in animirana. Drugo četvorka plesalo je čez 70 parov in češko besedo okrog 100 oseb. Obisk bi bil lahko večji, mnogo pa je zakrivilo slabo vreme, da udeležba ni bila kakor sicer. Pripoznati pa se mora, da se je odbor resno trudil, da nudi obiskovalcem vse to, kar se pri takih prireditvah zahteva, in je lahko z uspehom popolnoma zadovoljen.

Maskarada „Gorenjskega Sokola“. Na vseh prireditvah „Gorenjskega Sokola“ se pozna energična izvršitev njegovih osnutkov. Nek sveži dih leži na vsem in ravno ta svežost in mladeniška čilost vsodbujate celo otrple filistre, da začutijo zopet za trenotek toliko zaželjeni mladeniški ogenj. Tako je bilo tudi zadnji soboto. Ko si vstopil izpod obširnega šotora mimo črpolte dojilje v prostorno dvorano, začutil si nenadoma vzduh in podnebe vroče Sahare. Kako se je smejalo nad teboj to modro nebo, kako daleč ti je nesel pogled čez Kajiro in piramide tja do valovitih, višnjevih bribov pod obzorjem. In ko bi jaz, ki pišem te vrstice, tako nesmišljeno ne telebnil po gladkem parketu, bil bi še danes mnenja, da sem stal na pravem, od solnce prežganem pesku. Vsa čast umetniškimi rokam. Kaj pa šele ta pestra množica! To je bilo pehanja in pozornosti ob vstopu oblastnega velikega vezirja, njegovega harema in spremstva. Poleg bogato opravljenе vezirjeve prve izvoljenke si videl lep venec lepookih in belopolnih Čerkezinj, Marokank in odalisk, poleg običajnega Angleža in botanika, starih in modernih Mosleminov bele in črne polti, dervišev in množice čvrstih Beduinov s kamelami in krokodili, tudi ljubljanskega Žaneta,

Rib-en-džana, modrega patricija in usiljivega žida, dalje modernu opravljenega, Kamerunce, lepe predstavaljke zgodovine, globusa, noči itd. itd. Kdo zamore našteti vsa ta znana in neznan imena, kdo more opisati vse te podrobnosti? Skratka: bila je krasna noč, polna veselja in razposajenosti.

Porotne obravnave v Novem mestu se začne 29. februarja in bodo trajale 4 dni. Prvi pride na vrsto radi uboja toženi Erbežnik Rudolf. Predsedoval bo sodnemu dvoru c. kr. dvorni svetnik Gerdešič. Drugi obtoženec je Mavrin Jožef, ki je tožen zaradi raznih tatvin. Predsedoval bo gosp. c. kr. svetnik Škrlič. Prič je 30. Ta porotna obravnava bo trajala 2 dni. Tretji obtoženec je Jakše Anton, sedaj v zaporu, tožen je hudodelstva požiga. Prič bode 13. Predsedoval bo g. dvorni svetnik Gerdešič.

Nov slovenski odvetnik v Celju. G. dr. Jos. Karlovšek, ki je nedavno napravil v Tratu odvetniški izpit, je naznanil odvetniški zbornici, da se naseli v Celju.

Celjsko okrajno sodišče išče s tralnic 39letnega trgovca Frana Breznika od Sv. Andraža zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe in javnega nasilstva. Breznik je najbrže ubežal v Ameriko.

Mlada postopača. Policija je včeraj zaprla 14letnega Leop. Pajšarja in 13letnega Franca Petrovičiča, ki sta se klatala po mestu in ukradla, kar sta dosegla. Pred dnevi sta ukradla Pajšar in Petrovičič posestnici Mariji Hrenovi v Kolizejskih ulicah srebrno žepno uro. Ko pa sta videla, da jo ne bosta mogla brez suma prodati, nesel jo je Pajšar nazaj in zahteval zato 20 vin., rekoč, da jo je Petrovičič ukradel in on mu jo je odvzel. Nadalje sta omenjena na sumu, da sta ukradla ključarskemu pomočniku Valentinu Lotriču v Kolesijskih ulicah okrog 10 K denarja in eno tamburico. Pred nekaterimi dnevi sta ukradla v neki hiši na Krakovskem nasipu denarnico s 70 vin. in doma je Pajšar ukradel obleko in škarje, kar je potem prodal, denar pa je s Petrovičičem zapravl.

Vojaški napad. Prostak brambovskega polka Rudolf Kramar je danes ponoči na Karlovski cesti napadel slikarskega pomočnika Ad. Perkota, stanujočega na Gruberjevi cesti št. 4 in hotel imeti od njega 44 vin., rekši: »Daj mi, drugače boš slabo, meni ni nič za moje življenje.« K areži je prišel nato mimo policijski stražnik, nakar je Perko šel naprej, Kramar pa je začel po cesti upiti. Ker vzlic večkratnim opominom ni vtihtil, ga je stražnik aretoval. Kramar je nato potegnil bajonet, kategera pa mu je stražnik vzlet iz roke. S pomočjo več civilistov je bil potem Kramar aretovan in odveden v vojašnico, odkoder pa je potem baje ušel.

Napaden železniški čuvaj. Danes ponoči so na prelazu Zaloške ceste sanitetni vojniki napadli čuvaja Ivana Platnarja, ker jim ni pustil iti čez železnico, ko so bile prečnice zaprte. Vrgli so ga na tla in pretepili tako, da je precej poškodovan.

Povožil je danes dopoldne Pred škofijo kočijaž Ivan Dež zasebnika Jakoba Rusa, stanujočega na Karlovski cesti št. 14, ko je šel čez cesto. Rus se ni mogel dovolj hitro izogniti in so ga konji podrli na tla. Povoženca so prepeljali z rešilnim vozom na njegov stanovanje.

V Ameriko se je odpeljalo včeraj ponoči z južnega kolodvora 43 izselencev.

Pogreša se od 2. t. m. Jera Muzlovič, žena Jožefa Muzloviča, kovača na Dunajski cesti št. 9.

Delovanje mestne posredovalnice za delo in službe. Mestni trg št. 27, telefon številka 99. Od 5. do 11. februarja je dela iskalo 14 moških in 53 ženskih uslužbencev. Delo je bilo ponudeno 8 moškim in 37 ženskim uslužbencem, v 30 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 11. februarja je došlo 335 prošenj za delo in 292 deloponudb. V 186 slučajih je bi delo sprejeto. Delo dobe takoj moški: 3 vrtnarji, 2 čevljarja, več konjskih in kmetijskih hlapcev; ženske: 1 prodajalka mešanega blaga, 3 natakarice, 2 gostilniški kuharici, 6 gostilniških deklic, 2 kuharici k orožnikom, 3 sobarice, 7 deklic za vsako delo, 5 deklic k otrokom. Službe iščejo moški: 2 hišnike, več trgovskih slug, 3 delavci; ženske: 1 kolektantinja, prodajalka za špecerijsko in papirno stroko, 1 trafikantinja, 2 boni. Oddati je stanovanj 1, 2 in 3 sobami tukaj in v Šiški, več mesečnih sob, 1 hlev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

Hrvaške novice. 15letni morilec. — V Opatiji so zaprli 15 letnega sina ondnotnega posestnika

pivovarne, ki je umoril kuharico A. Belcich. — Rodbinska drama. Neki Scrobogna je grozil svoji ženi, da jo ustrelil. Žena je vled tega skočila s četrtega nadstropja ter obležala mrtva. Ko je mož to svedel, se je ustrelil. Njegov brat je vled tega zblaznel. — Najstarejša tovarna v Slavoniji v Konkursu. V Svedevem pri Oseku je prišla v konturz steklarna Seidl-Goschler s 100.000 K pasiva. Tovarnarja sprejo, ker so se dognale sleparske manipulacije. — Deputacija srednješkolskih profesorjev je bila v soboto pri banu ter ga prosila za skorajšnjo ureditev plač. — Hrvaška domašindustrija na razstavi v St. Loisu. S Berger je uredil večjo zbirko domašindustrije, da jo odpošlje na razstavo v St. Louis. — Prvi vinarski semenj v Krapini je bil zelo dobro obiskan. Razstavljenih je bilo 300 sodov raznega vina. — Verska gorečnost hrvaške banice. Zagrebško društvo vednega ščedenja altarskega zakramenta si je izvolilo za predsednico banico grofice Gabrijelo Pejacovih de Veröcze, ki priobčuje po listih poziv za podpiranje tega društva. V pozivu tudi govori o »starodavni verski gorečnosti našega (?) dragega hrvaškega naroda«. — Adela Sandrock v Zagrebu. Ta sloveča tragedinja pride v kratkem v Zagreb ter bo imela predavanje. — Strela po simi. — Dne 9. t. m. je udarila strela v cerkvico v Risvici pri Tuhlju v Zagorju ter vrgala stolp.

Ameriške novice. — Katoliška univerza v Washingtonu pojeama Nastavili so za profesorje same jezuite in dominikane, da bi bilo manj stroškov, a tudi to ne reši zavoda, ker mu celo škofje niso posebno naklonjeni. — Učiteljica — roparka. V Millersu so zaprli splošno priljubljeno in lepo učiteljico Hittie Pileher, ker je z nekim roparjem preoblečena v moškega napadla in oropala nekoga Klerka. Pri tem je bila obstreljena, kar jo je izdalo. — Gospod Fran Sakser je obolel za revmatizmom in protinom. Zdravit se pride v Italijo in potem za nekaj časa na Kranjsko.

Najnovejše novice. — Milijonsko poverjenje. Neki uradnik, Mattes, pri »Victoria delniškem društvu« je poverjal denar 22 let, tako da je poverljena svota narasla na milijon mark.

Aretovanje častnikov. Včeraj so zaprli v Lvovu nekoga stotnika generalnega štaba, v Przemyslu pa nekoga višjega častnika. Aretovanje je v zvezi s tatvino mobilizacijskih načrtov.

Razstava v Milanu, ki je bila določena za leto 1905, se je preložila na 1906.

Izropana cerkev. V bogato cerkev v Santilani na Španskem so vlomili roparji ter odnesli zlatnine in srebrnine 450 kg, kar pomeni vrednost nad 2 milijona kron.

Obsojen sodni svetnik. Sodni svetnik v Budimpešti, dr. Koloman pl. Soos, je bil zaradi podkupovanja obsojen v petletno ječo. Njegov posredovalec Schwarz je dobil 2 1/2 leta ječe.

Sklicanje nadomestne rezerve. Kakor poročajo dunajski listi, se skličejo letos neizvežbani nadomestni rezervisti vseh avstrijskih brambovskih polkov k osemteden skim vajam.

Nesreča pri gradbi vodovoda Marijino Celje-Dunaj. V soboto se je pri Weichseboden razletel dinamit. Delavca Jos. Kovačič in Ladolta sta mrtva, trije delavci pa so smrtno ranjeni.

Velike povodnji na Ogrskem. V komitatih Čsanad in Arad je napravila povodenj zadnjih dni veliko škode. V Maku je voda porušila 40 hiš. V Marodi je več prebivalcev utonilo.

Umor 12letne deklice. Kakor smo v roboto poročali, so našli v nekem gozdu pri Žižkovu strašno razmesarjeno deklico, ki je bila telesno tako razvita, da so jo smatrali za 18 letno. Sedaj se je dognalo, da je umorjena šele 12 let stara Ana Smrček. Morilec je nimajo.

Dvojni roparski umor. V predmestju Kaniže na Ogrskem je živel 60letna vdova Polisi skupno s kmetom Baršajem. Te dni so prenoževali v gostilni trije neznan rokodelski pomočniki, in drugo jutro so našli gostilničarko in njenega ljubimca strašno razmesarjena mrtva.

Papirnata kolesa. Poskusi s kolesi iz papirja so se dobro obnesli tudi na železnicah. Tako kolesa so dali spalnim vozovom ter so prevozila 500.000 km., preden je obroč, ki meri v presegu le 5 cm, obrabil. Tako trden papir se dela iz ržene slame ter obstoji iz 120—160 posameznih plošč, ki se pod hidravlično stiskalnico tako str-

nejo, da se mora nova masa strukiti liki železo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-Japonska vojna.

Praga 16. februarja. „Nar. Listy“ poročajo, da so Rusi pod poveljstvom Reitzensteina pri Tugu potopili dva japonska parnika. 80 Japoncev je utonilo.

Petrograd 16. februarja. Japonci so poskušali se izkrcati pri Talienvanu, a so bili odbiti. V ruskih vladnih krogih vlada prepričanje, da se Japoncem ne bo nikdar posrečilo doseči trajnih uspehov nad rusko vojno silo.

Petrograd 16. februarja. Iz Port Artura in Daljnega došle vesti poročajo, da je tamkaj vse mirno in da se ni ničesar pripetilo, kar bi moglo vznemirjati prebivalstvo.

Pariz 16. februarja. V boju pri Čemulpu je padlo 41 Rusov, med temi 1 oficir. Od ranjenih jih je več umrlo na francoskem parniku „Pascal“.

Pariz 16. februarja. „Matin“ javlja, da je Japonska izkrcala v Čemulpu 19000 mož.

Petrograd 16. februarja. Vest, da bi se potopila ruska bojna ladja „Bojarin“ je neresnična.

Pariz 16. februarja. Ruska bojna mornarica je odplula iz Port Artura proti južni Koreji in Japonski. Brodovje ima namen napasti kako japonsko mesto in je bombardirati.

London 16. februarja. Pri spopadu pred Port Arturjem je bilo več japonskih ladij močno poškodovanih. Dotične ladje se nahajajo sedaj v ladjedelnici v Sasehu, da se popravijo.

Pariz 16. februarja. 60.000 mož vojaštva iz Irkutske je dospelo v Harbin.

Pariz Od ladji, ki so bile pri prvem japonskem naskoku na Port Artur poškodovane, sta že dve popolnoma popravljene da moreta že z drugim brodomjem operirati, tretja ladja pa bo popravljena v enem tednu.

Petrograd 16. februarja. General Pflug poroča, da so Japonci pri Siulentanu izkrcali nekaj vojaštva.

Petrograd 16. februarja. Admiral Aleksejev naznanja, da so Japonci streljali na nemško ladjo „Hansa“ s katero so se peljali žene in otroci.

Petrograd 16. februarja. Rusi so napravili brzojavno zvezo med Port Arturjem in Irkutskom.

Petrograd 16. februarja. Nad 400 dijakov se je oglasilo, da gredo prostovoljno v vojno.

Pariz 16. februarja. „Petit Parisien“ poroča, da se je pri Ušimi na Japonskem prikazalo rusko vojno brodovje. Japonci so v silnem strahu.

Pariz 16. februarja. „New-York-Herald“ pravi, da preloži Aleksejev ruski glavni tabor v Mukden, dalje poroča, da je rusko brodovje zapustilo Port Artur in odplulo ali proti Koreji ali pa proti Japonski. Trdnjavo bo sama branila Port Artur.

Sofija 16. februarja. Družba bolgarskega „Rdečega križa“ odpošlje na bojišče 3 zdravnike in 5 postrežnic.

Atene 16. februarja. Na poziv občinskega sveta je bila tukaj služba božja za zmago ruskega orožja.

London 16. februarja. Časopisi prijavljajo zopet dolge detajle o bitki pri Port Arturju. Vsa ta poročila naredbe utis, da so ali popolnoma izmišljena, ali močno barvana. Japonci jih pošiljajo v svet, da bi z njimi razburili Kitajce, jim vcepili vero v nepre-

magljivost Japonske in jih zapeljali v boj proti Rusiji.

Berolin 16. februarja. Iz Stettina se poroča, da so davi ob petih tam videli 14 ruskih vojnih ladij, ki so plule proti Skageraku.

Hamburg 16. februarja. Danes se je vkrcalo 47 bivših častnikov, ki so vstopili v Japonsko armado.

Hamburg 16. februarja. Parnik „Batavia“ je iz Vladivostoka odpeljal kacic 1000 beguncev.

London 16. februarja. Rusi so zbrali 37.000 mož v Senencingu, kjer napravijo glavno taborišče na mandžurski strani reke Jalu.

London 16. februarja. Japonski uradni list v Tokio naznanja, da najame Japonska posojila 100 milijonov Yenov (nad 200 milijonov kron).

London 16. februarja. Japonska vlada je v okrajih Nagasaki, Hakodate, Bussime in Sasheho proklamirala obsedno stanje.

London 16. februarja. V ministrstvu mornarice se delajo priprave za mobilizacijo cele angleške mornarice. Vse vojne ladje morajo biti pripravljene na odhod.

London 16. februarja. Ruske vojne ladje patrolirajo neprestano po severnem delu Rumenegega morja. V sredo je odšlo iz Port Artura pet ruskih razdiralcev torpedov, a vrnili so se v četrtek zjutraj, ne da bi bili videli kako japonsko ladjo.

London 16. februarja. „Daily Mail“ trdi, da Rusi niso bombardirali Hakodate, pač pa uničili japonski parnik „Nakanura Maru“, kar je neki na Japonskem vzbudilo silno razburjenost.

Novi York 16. februarja. „Herald“ trdi, da so Japonci pri Masamphu zavzeli rusko vojno ladjo „Razbojnik“.

Dunaj 16. februarja. V današnji seji avstrijske delegacije se razpravlja o ordinariju vojnega ministristva. Oglase-nih je 20 govornikov, Kaftan je ostro grajal postopanje glede dogodka v Bileku.

Dunaj 16. februarja. Na včerajšnji borzi se je raznesla govorica, da dela Avstrija priprave za vojno. Vladni komisar dvorni svetnik Pöschl je to odločno zanikal, vzlic temu so te govornice jako slabo vplivale na kupčijo. Nastale so najbrž iz tega, ker je bil telefon Dunaj-Gradec-Ljubljana-Trst skoro ves dan rezerviran za vlado.

Praga 16. februarja. „Politik“ javlja, da se skliče drž. zbor na dan 3. marca.

Varšava 16. februarja. Pri patrijotični demonstraciji, ki se je tu zgodila, je neki blazni grof Dembsky streljal z okna na ljudi in dva človeka ubil, več oseb pa ranil.

Belgrad 16. februarja. Narodna skupščina je brzojavila ruski vladi: V trenutku, ko je Rusija šla v vojno, da na Daljnem vztoku brani svojo posest, ji izraža srbski narodni zastop — spominja-joč se hvaležno bratske pomoči Rusije zlasti v bojih za srbsko neodvisnost — svoje najsrčnejše simpatije.

Gospodarstvo.

Blejska posejilnica je imela meseca januarja dohodkov 38.028 K 36 vin, izdatkov 34.955 K 37 vin. Prometa: 72.983 K 73 vin. Vložilo je 41 strank 25.319 K 37 vin., dvignilo pa 36 strank 15.666 K 68 vin.

Odprto pismo*)

velečastitemu gospodu I. Biankini-u, delegatu za Dalmacijo. Izreklam Vam toplo zahvalo, da ste izvolili o moji stvari staviti interpelacijo v visoki avstrijski delegaciji. Bog Vas živi!

M. E. Ivanetič.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

ALBOFERIN

redilno in krepilno sredstvo.
Rodi kri, jači živca, pospešuje slast do jedi.
Klinično preizkušeno; odlični zdravniki ga priporočajo za slabokrvne in prebolele ljudi in slabotne otroke.
Na prodaj po vseh lekarnah in drogerijah, kot prašek 100 gr. K 5.—, v tabletah 100 kosov K 1:80 in v čokoladnih tabletah 100 kosov K 1:80. Poslednje malaše za otroke. 2998-27

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 16. februarja 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Biago
4 1/2% majeva renta	99:80	100:—
4 1/2% srebrna renta	99:80	100:—
4% avstr. krona renta	99:85	100:05
4% zлата	119:40	119:60
4% ogrska krona	97:60	97:80
4% zлата	117:50	117:70
4% posojilo dežele Kranjske	100:—	100:75
4% posojilo mesta Spljet	100:—	100:—
4% Zader	100:—	100:—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100:15	101:15
4% češka dež. banka k. o.	110:—	100:40
4% z. o.	100:—	100:40
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101:50	102:—
4% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	108:25	107:25
4% zst. pisma Innerst. hr.	101:—	102:—
4% „ogrske cen. dež. hr.	100:50	101:50
4% z pis. ogr. hip. ban.	100:—	100:80
4% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100:—	101:—
4% obl. češke ind. banke	100:50	100:70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98:50	98:50
4% prior. dol. žel.	99:50	100:50
3% juž. žel. kup. 1/2 1/2	296:75	298:75
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101:—	101:50

Srečke

Srečke od l. 1854	180:—	192:—
„ 1860 1/2	181:75	183:75
„ 1864	255:—	280:—
„ tizake	163:—	165:—
„ zem. kred. I. emisije	298:—	301:50
„ II.	287:—	291:—
„ ogr. hip. banke	288:—	271:—
„ srbske à frs. 100—	85:—	89:—
„ turške	118:50	119:50
Basilika	21:—	22:—
Kreditne	461:—	471:—
Inomoške	81:—	85:—
Krakovske	80:—	83:—
Ljubljanske	67:—	70:—
Avst. rud. križa	53:60	54:60
Ogr.	28:60	29:60
Rudolfove	65:—	69:—
Salcburške	77:—	81:—
Dunajske kom.	508:—	518:—

De nice.

Južne železnice	80:25	81:25
Državne železnice	638:75	639:75
Avstr.-ogrske bančne delnice	1805:—	1815:—
Avstr. kreditne banke	633:—	639:—
Ogrske	749:—	750:—
Živnostenske	249:50	251:—
Premogokop v Mostu (Brüx)	650:—	660:—
Alpinske montan	403:—	404:—
Fraške žel. in dr.	1880:—	1885:—
Rima-Murányi	454:—	456:—
Trbovljske prem. družbe	375:—	388:—
Avstr. orožne tovr. družbe	449:—	453:—
Češke sladkorne družbe	150:—	152:—

Valute.

C. kr. cekin	11:34	11:38
20 franki	19:06	19:08
20 marke	23:43	23:51
Sovereigns	21:98	24:04
Marke	117:12	117:32
Laški bankovci	94:70	94:90
Rublji	252:50	253:50
Dolarji	4:84	5:—

Zitne cene v Budimpešti.
Dne 16. februarja 1904.
Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K	8:68
„ okt. 1903	„	8:73
Rž „ april	„	7:08
Koruza „ maj 1904	„	5:58
Oves „ maj	„	6:04

Efektiv.
10—15 vin. višje.

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 806:2. Srednji tlačni tlak 736:0 mm

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebd
15.	9. zv.	722:9	4:8	sr. svzhod	pol. oblač.
16.	7. zj.	725:1	0:0	sl. svzhod	oblačno
	2. pop.	727:9	5:2	sl. jizah.	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 4:7°
normale: -0:2° Mokrina v 24 urah: 0:0 mm.

Zahvala.
Za vse iskreno sočutje in izrečeno sožalje povodom boleznin in smrti našega iskreno ljubljene soproga, oziroma vsaka gospoda
Jakoba Zabukovec
c. kr. računskega nadsvetnika v p.
kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekave tem potom vsem p. n. prijateljem, znancem, zlasti slavna društva „Sokol“ in „Slavec“ — p. n. članom slednjega posebej za gniljivo, krasno petje — jim p. n. upravnemu svetu „Mestne hranilnice“ svojo iskreno zahvalo. Zlasti pa se še zahvaljuje darovalcem krasnih vencev.
Velika je najina žalost, toda ravno tako močna je naša hvaležnost za vse iskreno sočutje. 459
V Ljubljani, 15. svečana 1904.
Elizabeta Zabukovec,
soproga.
Frančiška Denkel,
svakinja.

Angeljnovno milo

z znamko

Marzeljsko (belo) milo.

972-72

Zahvala.
Vsem onim, ki so nam povodom boleznin in smrti našega preljubega soproga, očeta in brata
Frana Gerdina
izkazali toliko iskrenega sočutja in tolažbe, kakor tudi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogobrojno časteče spremstvo ranjcega, izrekamo tem potom srčno zahvalo.
Ljubljana, 15. februarja 1904.
462 **Zalujoci ostali.**

Lepo stanovanje
se odda za 1. maj. 357-9
J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Tri mala stanovanja 399-3
so takoj za oddati pri
Jos. Vodniku v Spod. Siški.

Izurjena šivilja
za belo perilo in obleke želi dobiti delo pri kaki rodbini.
Vpraša naj se v upravnistvu „Slov. Naroda“.
458

Poskusite
pristni rastlinski liker
„Florian“
Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.
Ogreva in oživlja telo, budi tek in prebavo, daje dobro spanje.
Lastnik: 5-37
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.
Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Kranjsko društvo za varstvo lova.

Razpis premij.
Odbor kranjskega društva za varstvo lova je v smislu svojih, po pravilih določenih namenov sklenil, da se za varstvo lova posebno zaslužnim lovstvarstvenim osebam razdelje premije.
Prošnje za podelitev premije naj obsegajo kratko pojasnilo o storjenih delih v lovstvenem varstvu v letu 1903, in naj jih podpiše lovstveni gospodar ali njega namestnik.
Prošnje je poslati do dne 31. marca 1904
461-1
v Ljubljano odboru kranjskega društva za varstvo lova.
V Ljubljani, dne 16. februarja 1904.
Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

Svarilo!
Vspah, ki ga je dosegel najboljši planinski zeliščni liker
Klauer-jev „Triglav“
je mnoge zapeljal, da so začeli izdelovati pod različnimi imeni ničvredne posnetke, ki naj bi škodovali dobremu glasu mojega izdelka. Svarim torej najizrečneje pred temi posnetki in javljam, da sem edini izdelovatelj tega najbolj zdravega likerja.
Z odličnim spoštovanjem
J. Klauer.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Akcijski kapital K 1,000.000.—
Kupuje in prodaja Zamosjave in obkoptaje
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. izdružuje vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.
Promese izdaja k vsakemu zrebanju. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Dobro idoča in vpeljana trgovina

v okolici Ljubljane, kjer je jako živahen promet, zraven farne cerkve, se radi preobilnega posla prodaja.
Natančne poizvedbe in vprašanja pod 200 poste restante Ljubljana. 431-2

Išče se dobro vpeljan agent
za prodajo žganja po Kranjskem pod dobrimi pogoji.
Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“ pod šifro „H. G.“ 422-3

Alojzij Luznik na Vrhniki pri Ljubljani
preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškega sestava, kakor tudi gasovirje, piane in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke. Ceniki na zahtevanje 41 brezplačno. 1294

Mednarodna panorama.
Ljubljana, Pogačarje trg.
Tekoči teden: **Norveško.**

Restavracija „Narodni dom“
Na pepelnico sredo velika pojedina slanikov
Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.
Svira društvena godba.
Brez vstopnine.
Navadne cene. 3-4
Za obilen obisk se priporoča
87-82 **Ivan Kenda.**

sta najbolj koristni štedilni mili

za hišno rabo!
Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Novo meblvano sobo
s posebnim vhodom se takoj odda.
Več se izve na Karlovski cesti št. 22. 443-2
Išče se zanesljivo dobro kuharico
za neko večjo ljubljansko gostilno.
Več se poizve v posredovalnici T. Novotny, Dunajska cesta št. 11. 461-2
Enega ali dva dijaka
iz nižjih razredov srednjih šol sprejme na stanovanje in hrano mestni učitelj.
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.
446-2
Hotel „Južni kolodvor“
V sredo, 17. svečana 1904
kakor vsako leto velika slanikova pojedina
Sodeluje godba c. in kr. pešp. Leopold II. kralj Belgijcev št. 27.
K mnogobrojni udeležbi vabi udano
663 **Josip Lorber.**
Vabilo k občnemu zboru
moških udov pogrebne družstva „Marijine bratovščine“ v Ljubljani 457
kateri bode zboroval
v nedeljo, dne 21. februarja 1904
dopolodne ob 10. uri
v mali dvorani „Mestnega doma“ na Franc Jožefovem trgu.
Dnevni red:
1. Poročilo predstojnika.
2. Čitanje zapisnika lanskega poslednjega občnega zbora.
3. Volitev 3 odbornikov in 3. računskih preglednikov.
4. Razni naveti članov društva.

Ces. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Invod iz voznega reda.
veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K'sin-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopolodne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.). Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osonni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopolodne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVGAMESTA IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 23 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je 25 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložit denar obrestuje od dne vloge do dne vzigla. 39-18
Promet s čeki in nakaznicami.

Otročji voziček

še dobro ohranjen, z gumijevimi kolesi se prodaja.
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.
456-1

Čevljarska obrt
z vsem orodjem in zalogo, se takoj za primerno ceno odda.
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.
455-1

Kompanjon
ki bi se aktivno in z nekaj kapitalom udeležil pri nekem tehničnem podjetju, se išče.
Natančneje v upravnistvu „Slov. Naroda“.
460-1

Velika firma
išče za sodne okraje po Kranjskem v okrajih samih stanujoče spretne, za prodajanje sposobne zastopnike.
Prosilci, ki morejo položiti kavcijo, naj pošljejo svoje ponudbe pod „Sichere Existenz“, poste restante, Ljubljana.
438-2

Iščem žagarja
z družino, kateremu je mogoče nadzorovati mlin, trafiko in obdelavati svojo zemljo in to vse v njegovo korist.
Alojzij Steinmetz Banjaluka v Bosni.

„Škrat“
edini slovenski humoristično-satirični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.
Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink.
Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

Tovarna mila Pavel Seemann

Ljubljana.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Akcijski kapital K 1,000.000.—
Kupuje in prodaja Zamosjave in obkoptaje
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. izdružuje vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.
Promese izdaja k vsakemu zrebanju. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.